

Рой звезди въ нощта блещукатъ,
коледарци порти чукатъ.
Млада Бога ли ги води
посрѣдъ зимнитѣ несгоди?
Калпаци имъ — месечини
съ ранъ босилекъ накичени.

Тоягитѣ — позлатени,
а торбитѣ — посребрени.
И гори предъ тѣхъ кандило
да имъ сочи пжтъ въ тъмнило.
Пѣснитѣ имъ гласовити
ясни сж и кършовити,
сѣкашъ, че звѣнтятъ звѣнчета
въ планината и въ полето.
А небеснитѣ звездици
гледатъ съ божии очици.
Вихромъ духатъ вѣтроветѣ
и разнасятъ гласоветѣ
на ранили коледари
по стопанитѣ за дари.
Пѣсень пѣятъ, Бога славятъ
и сърдечно благославятъ:
„Станенине, господине,
стани, порти отвори ни!

Добри гости сме, юнаци,
добри гости, коледарци.
Тръгнали сме чакъ отъ снощи,
въ тѣзи дълги зимни нощи,
тръгнали сме отъ морето,
дето свършва се небето,
да ви търсимъ, кой кжде сте,
да ви носимъ добри вести.
Отъ Бога ви много здраве,
Богъ добро да ви направи.
Златни да ви сж ралата,
жетвата да е богата.
Кило жито за жълтица,
мѣра вино — за сребрица!
И събрали скжпи дари,
пжтъ пжтуватъ коледари.
Да ги отведе звездата.
при Исуса въ планината.

Стефанъ Станчевъ

**На нашитѣ абонатчета по случай Рождество
Христово и Нова година пожелаваме всичко
хубаво въ живота. Да бждатъ бодри, здрави, ве-
сели и винаги да си спомнятъ за „Детско знаме“,
което живѣе само за тѣхното добро.**